

et helt andet sted, og så kan man jo lige så godt sige det rent ud frem for at forholde sig til, at man synes, at selve temaet et multietnisk samfund er svært at forholde sig til. Sig det dog, som det er: Man vil overhovedet ikke have en folkeafstemning om udlændingepolitik.

Jeg vil jeg godt sige, at jeg har meget stor respekt for politikere, som siger, at generelt er det det repræsentative demokrati, der skal fungere, at det er ansvarsforflygtigelse at afholde folkeafstemninger, og at de er modstandere af folkeafstemninger som begreb. Så er det klart, at man også er modstander af en folkeafstemning om udlændingepolitik. Men jeg har svært ved at forstå de politikere, der på den ene side siger, de er tilhængere af flere folkeafstemninger, tilhængere af direkte demokrati, men som på den anden side i øvrigt mener, at udlændingepolitikken sammen med en række andre politiske emner ikke kan bringes til folkeafstemning.

Specielt hvis man har den grundholdning, at det er vælgerne selv, der skal kunne forlange et givet spørgsmål bragt til folkeafstemning, må det da også være vælgerne selv, der skal definere, hvad det er, man ønsker til folkeafstemning. Hvis f.eks. vælgerne siger, at de ønsker et givet spørgsmål til folkeafstemning og samler et antal underskrifter – jeg tror i øvrigt, det er lidt i stil med det, SF har haft i tankerne, når de har arbejdet med dette spørgsmål – skal det repræsentative folkestyre være forpligtet til at bringe temaet til folkeafstemning.

Jeg vil godt spørge hr. Aage Frandsen: Hvem er det, som efter at der er afleveret et ønske om folkeafstemning, skal sidde og vurdere, om temaet er entydigt? Det må da være de vælgere, der ønsker folkeafstemningen; det må da være dem, som kan skaffe det antal underskrifter, som er nødvendigt efter gældende regler – hvis vi altså får indført sådanne regler en dag, og det håber vi – der skal bestemme, om afstemningstemaet er entydigt.

Jeg kan forstå, at SF gerne vil have folkeafstemninger, og man vil endda også gerne have, at det skal ske på vælgerinitiativ, men at man i øvrigt stiller nogle krav, bl.a. at afstemningstemaet skal være entydigt. Men som også hr. Tom Behnke var inde på: Hvornår er det tilfældet, og hvem skal bestemme – og det er det væsentligste – om det er et entydigt afstemningstema? Vi mener, at hvis man lader det være op til vælgerne at bestemme, om de ønsker en folkeaf-

stemning, må det også være vælgerne selv, der skal afgøre det.

Jeg synes altså, at skillelinjerne går på følgende ting: Punkt 1: Ønsker man overhovedet en folkeafstemning om udlændingeloven, uanset om de enkelte spørgsmål er nok så konkrete? Ja eller nej? Punkt 2: Har man det grundlæggende syn, at man slet ikke mener, en folkeafstemning er egnet, er det o.k., for så går man jo aldrig ind for folkeafstemninger. Men er man principielt tilhænger af folkeafstemninger, hvorfor så ikke også om udlændingepolitik?

Med hensyn til at det i øvrigt skal være et entydigt tema, kunne jeg jo spørge hr. Aage Frandsen: Hvad er det, vi stemmer om den 28. maj, når vi skal stemme om Amsterdamtraktaten? Nu bruger jeg megen tid på SF, fordi SF ofte slår til lyd for folkeafstemninger, og jeg har forstået, at SF går ind for en folkeafstemning, uanset om der er tale om suverænitetsafgivelse eller ej i Amsterdamtraktaten. Uanset om vi ifølge grundloven var forpligtet til enten at godkende Amsterdamtraktaten med fem sjettedele flertal herinde, eller der skulle være en folkeafstemning om spørgsmålet, gik SF altså ind for, at der under alle omstændigheder skulle være en folkeafstemning.

Jamen er det et fredens projekt, vi stemmer om? Stemmer vi om at afgive mere suverænitet? Stemmer vi om at overføre magt fra Ministerrådet til Europa-Parlamentet? Alene de diskussioner, der er om Amsterdamtraktaten på nuværende tidspunkt beviser jo, at vi definerer tingene utrolig forskelligt, men alligevel respekterer også SF, at vi – uanset om der er suverænitetsafgivelse i grundlovens forstand – selvfølgelig skal have en folkeafstemning om Amsterdamtraktaten. Så de argumenter, der er fremført, holder jo ikke vand, når det kommer til stykket.

Så lige ganske kort til nogle enkelte ordførere: Hr. Holger Graversen fremførte en række citater om tolerance, og en del af de citater, hr. Holger Graversen kom med, er jeg ikke spor uenig i. Det er et kendetegn for den danske befolkning, for den danske kultur, at vi er meget tolerante. Vi er meget imødekommende, vi tager mange af de indtryk, vi modtager, når vi befinder os i udlandet, med hjem efterfølgende. Sådan er det, og det er da kun gavnligt og positivt. Det synes vi i hvert fald, og det er vi jo alle sammen enige om.

Men det, der er afgørende, er selvfølgelig, om indvandringen til Danmark er større end den